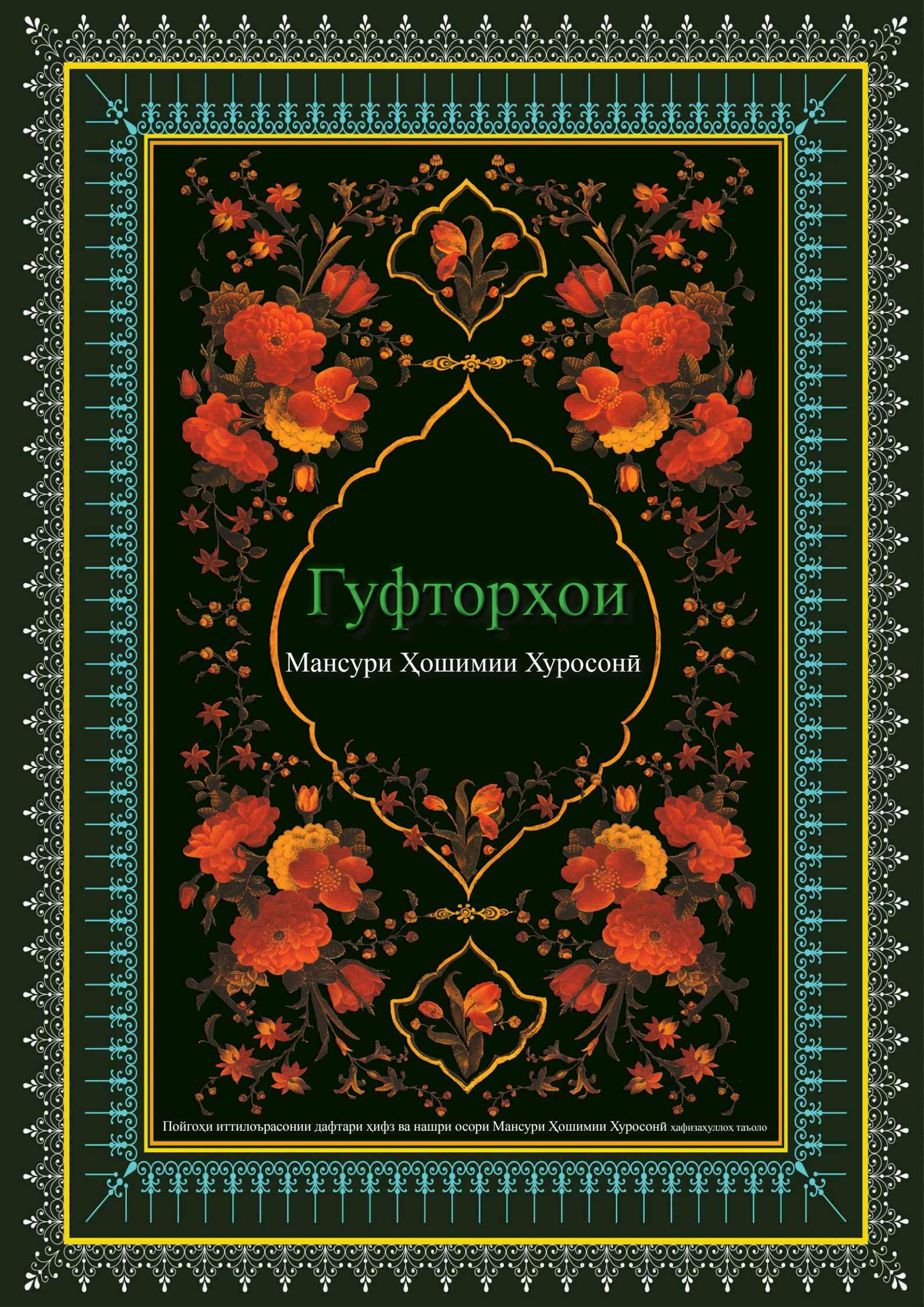

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 64

**Ақойид
Шинохти Худованд
Сифоти Худованд ва афъоли ӯ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Гуфторе аз он ҳазрат дар бораи инки чуз Худованд иҷобат кунандае барои дуҳо нест.

أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ الْمَنْصُورِ الْهَاشِمِيِّ الْخُرَاسَانِيِّ فِي مَسْجِدٍ فَسَمِعَ رَجُلًا يَدْعُو اللَّهَ تَعَالَى فَيَقُولُ: «يَا مَنْ يُؤْتِي مَنْ لَا يَسْأَلُهُ وَ مَنْ لَا يَعْرِفُهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَ رَحْمَةً»، فَأَخَذَهُ الْبُكَاءُ ثُمَّ قَالَ: كَذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا يُؤْتِي مَنْ لَا يَسْأَلُهُ وَ مَنْ لَا يَعْرِفُهُ وَ مَنْ يَسْأَلُ غَيْرَهُ يَأْتِيهِ إِلَى شَجَرٍ فَيَسْأَلُهُ فَيُؤْتِيهِ اللَّهُ تَعَالَى فَيَنْصَرِفُ وَ هُوَ يَقُولُ: «أَتَانِي الشَّجَرُ» وَ أَنَّى لِلشَّجَرِ أَنْ يُؤْتِيَهُ؟! أَوَلَيْكَ هُمْ الْغَافِلُونَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Муҳаммади Балхӣ моро хабар дод, гуфт: Ба ҳамроҳи ҳазрати Мансури Ҳошими Хуросонӣ дар масҷиде будам, пас шунидам ки марде ба даргоҳи Худованди баландмартаба дуҳо мекунад ва мегӯяд: <<Эй касе ки ато мекунад ба касе ки аз Ё намехоҳад ва касе ки Ёро намениносад аз рӯи меҳрубонӣ ва раҳмат>>, пас он ҳазратро гирия гирифт ва сипас фармуд: Ин гуна аст Парвардигори мо, ато мекунад ба касе ки аз Ё намехоҳад ва касе ки Ёро намениносад ва касе ки аз ғайр Ё меҳоҳад, меояд ба назди дарахте ва аз он меҳоҳад, пас Худованди баландмартаба ба ӯ ато мекунад, пас ӯ боз мегардад дар ҳоле ки мегӯяд: <<Дарахт ба ман ато кард>> ва кучо дарахтро мерасад ки ба ӯ ато кунад?! Онон ҳамон ғофилонанд!

Шарҳи гуфтор:

Ин гуфтори нуронӣ, тавзеҳе барои ин шубҳа аст ки гоҳе бутпарастон пас аз мурочиъа ба бутҳошон ҳавоҷиҷи худро мегиранд ва аз ин рӯ, мепиндоранд ки бутҳошон ҳавоҷиҷи ононро бароварда месозанд, дар ҳоле ки ҳавоҷиҷи ононро танҳо Худованд бароварда месозад, хоҳ онон аз он огоҳӣ дошта бошанд ва хоҳ аз он ғофил бошанд; Чунонки фармудааст: ﴿كَذَٰلِكَ نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۖ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ (Исроъ/ 20); <<Ҳар як аз инон ва ононро аз атои Парвардигорат баҳраманд месозем ва атои Парвардигорат маҳдуд нест>>! Рӯзии мункиронашро ба сабаби инкорашон қатъ намекунад ва ҳочати душманонашро ба сабаби душманишон нодида намегирад; Чароки агар онон

Ўро намешиносанд, Ў ононро мешиносад ва агар онон ба
Ў эътино надоранд, Ў ба онон эътино дорад ва ин мазҳари
Раҳмонияти Ў ва таҷаллии исми Арҳамурроҳимин аст.

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Исло»
ошно шавед.

